

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év szeptember hó 15. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság 21.B.90/2008/27. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A cselekményt a Btk. 170. § (1) bekezdés és (6) bekezdés I. fordulata szerinti testi sértés büntettként nevezi meg.

A büntetést visszaesővel szemben tekinti kiszabottnak.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 4.125 (négyezer-egyszázhuszonöt) forint büntügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Pest Megyei Bíróság a 2009. március 9. napján kelt 21.B.90/2008/27. számú ítéletével a vádlott bűnösségét testi sértés büntetében [Btk. 170.§ (1) bekezdése és (5) bekezdés I. fordulata] állapította meg és ezért őt - mint különös visszaesőt - 3 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, azzal, hogy a szabadságvesztés büntetésből nem bocsátható feltételes szabadságra.

Elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 16.B.IX.35849/2002/17. számú, illetve a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 24.Bf.IX.9568/2005/5. számú ítéletével kiszabott 5 hónap börtönbüntetés végrehajtását és megszüntette a Pesti Központi Kerületi Bíróság 18.B.22036/2006/2. számú ítéletével megállapított összbüntetésből engedélyezett feltételes szabadságot.

Az első fokú ítélet rendelkezett még az őrizetben töltött idő beszámításáról, az elkövetés eszközének elkobzásáról, a további lefoglalt dolgok kiadásáról és a büntügyi költség viseléséről is.

Az ítéletet az első fokú tárgyaláson eljáró ügyész tudomásul vette, a vádlott és védője a büntetés enyhítése végett fellebbezett.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség** a BF.247/2009/1. számú átiratában - képviselője a nyilvános ülésen nem vett részt - az első fokú bíróság által, részben a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállást, a vádlott bűnösségének megállapítását megalapozottnak tartotta, és egyetértett a cselekmények jogi minősítésével illetve a kiszabott büntetés mértékével is. Indítványozta ugyanakkor a vádlott visszaesői minőségének pontosítását, mert álláspontja szerint tévesen jelölte meg őt az első fokú bíróság különös visszaesőként, ugyanis a vádlott korábban ugyanilyen bűncselekményt nem követett el, a Btk. rendelkezései között pedig nem szerepel olyan amely a testi sértés büntetével mást bűncselekményt hasonlóként jelölne meg, ebből következően a vádlott csupán visszaesőnek minősül.

A **védő** a perbeszédében a nyilvános ülésen az enyhítés végett bejelentett fellebbezését fenntartotta. Az első fokú ítéletben megállapított történeti tényállást a védő nem vitatta, csupán annak a kiemelését kérte, hogy a vádlott a szúrás leadásakor védekező pozícióban volt összegörnyedve, mert ketten támadták. Jogos védelmi helyzet a védő álláspontja szerint sem jöhet szóba, de a sértett ilyen közrehatása nyomatékos enyhítő körülmény, amit álláspontja szerint az első fokú bíróság nem a súlyának megfelelően értékelt. A védői álláspont szerint további enyhítő körülményként kell értékelni a sértett megbocsátását és azt a körülményt, hogy a vádlott két kiskorú gyermeke eltartásához járul hozzá, mert ezt az előadását semmiféle bizonyíték nem cáfolja meg. Tévesen értékelte a védői megállapítás szerint az elsőfokú bíróság súlyosító körülményként a feltételes szabadság és a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetést, illetve a veszélyes eszköz használatát, mert így a felhívott körülmények kétszeresen kerültek volna értékelésre. A védő egyetértett az ügyészi átiratban foglaltakkal a különös visszaesői minőség helyett a visszaesői minőség megállapításával. A védő a módosult bűnösségi körülmények alapján a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A **vádlott az utolsó szó jogán** megbánását hangoztatta.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlotti és védői perorvoslatok folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Pest Megyei Bíróság alaposan és a kellő részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást. Annak során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, megfelelően teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét. A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve gondosan mérlegelte, és e tevékenységéről részletesen számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el. Az első fokú ítélet indokolása mindenre kiterjedő, logikus és nem ellentétes az iratok tartalmával sem.

Az elsőfokú bíróság kellő részletességgel foglalkozott a vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomásával, okszerűen megindokolta azt is, miért nem fogadta el a vádlott vallomásának azt a részét, amelyben azt állította, hogy tanú1-t meg kellett védenie, mert a sértetti társaság nem megfelelő hangnemben beszélt vele.

Egyéb kérdésekben a vádlott, a sértett, tanú2., tanú1. és tanú3. vallomásukban a történeti tényállás lényegét illetően egyezően nyilatkoztak, előadásukat alátámasztották az orvosszakértői vélemények és az eljárásban értékelt egyéb bizonyítékok is.

A Pest Megyei Bíróság által megállapított tényállás - amelyet fellebbezés nem támadott - mentes a Be. 352.§ (1) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, minden vonatkozásban megalapozott, tartalmazza a szükséges tényeket. Az első fokú bíróság eleget tett a törvényben írt indokolási kötelezettségének is, így az általa megállapított tényállás irányadó volt a másodfokú eljárásban.

Az irányadó tényállásból a Pest Megyei Bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes, azonban a bűncselekményt nem a Be. 258.§ (2) bekezdése d/ pontjában foglaltaknak megfelelően nevezte meg ítélete rendelkező részében, mert az a 2009. február 1. napján hatályba lépett jogszabályváltozás szerint az a Btk. 170.§ (1) bekezdése és a (6) bekezdés első fordulata szerint minősül.

Az ítélőtábla egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványával a vádlott visszaesői minőségével kapcsolatban.

A Btk. 137.§ 15. pontja szerint különös visszaeső az a visszaeső, aki mindkét alkalommal ugyanolyan, vagy hasonló bűncselekményt követ el. A vádlott a vádbéli esetet megelőzően követett el testi sértést, azonban azért a bűncselekményért nem végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, tehát a visszaesői minőségét nem ez az elítélés alapozza meg. A jelen cselekmény elkövetése előtti utolsó elítélés - összbüntetési ítélet - pedig nem tartalmaz testi sértés büntetést, az azonos bűncselekmény elkövetése tehát nem állapítható meg, és ilyen alapon a vádlott különös visszaesőnek nem nevezhető meg.

A töretlen bírói gyakorlat szerint ebből a szempontból hasonló bűncselekményeknek csak azok tekinthetők, amelyeket a Büntető Törvénykönyv ilyenként jelöl meg. A Btk. 170.§-át érintően a törvény nem jelöl meg másikat olyan bűncselekményt, amely hasonlóan számítana, így a vádlott e rendelkezés alapján sem tekinthető különös visszaesőnek.

A Fővárosi Ítélőtábla ezért a vádlott büntetését a Btk. 137.§ 14. pontja szerinti visszaesővel szemben tekintette kiszabottnak.

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő körülményeket az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen sorolta fel.

Súlyosító körülményként a vádlott visszaesői minőségét megalapozóan túl is büntetett előéletét értékeli.

A megyei bíróság helyesen értékelte súlyosító körülményként a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje és a feltételes szabadság alatti elkövetést, mert ezek arra utalnak, hogy a vádlottat a vele szemben fennálló többlet fenyegetés sem tartotta vissza újabb bűncselekmény elkövetésétől, és az ehhez kapcsolódó büntetéskiszabási rendelkezések - a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése és a feltételes szabadság megszüntetése - nem az újabb bűncselekmény elkövetéséhez, hanem a kiszabott büntetéshez kapcsolódnak. (56/2007. BK vélemény II/2. pont)

Szintén megalapozottan vette súlyosító körülménynek a megyei bíróság a veszélyes eszköz használatát, mert a vádlott által használt 9 cm pengehosszúságú kés kifejezetten alkalmas az emberi élet kioltására.

Nem értékelhető enyhítő körülménynek a védő által felhívott vádlotti védekező pozíció, mert a vádlott volt az aki az egész konfliktust kirobbantotta, előbb szóban, majd később tettelesen is kezdeményezője volt a verekezésnek, amelynek során, mikor a túlerővel szemben alulmaradt, elővette a kését és megszúrta a sértettet.

Az ítéltábla ugyanakkor - egyetértve a védővel - további enyhítő körülményként értékelte a sértett megbocsátását, aki az első fokú tárgyaláson kijelentette, hogy már nem haragszik a vádlottra, és ezt a kijelentést abban a szövegkörnyezetben valóban lehet megbocsátásként is felfogni.

További enyhítő körülménynek kell tekinteni - szemben az első fokú ítéletben írtakkal - azt a körülményt, hogy a vádlott két kiskorú gyermekének eltartásához járul hozzá, mert az ezzel kapcsolatos előadását más bizonyíték valóban nem cáfolja meg.

A Pest Megyei Bíróság által alkalmazott joghátrány arányban áll a vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával és az egyéb bűnösségi körülményekkel - még a bűnösségi körülmények kiegészítése után is - ezért a kiszabott fő- és mellékbüntetés enyhítése nem indokolt.

Az ítélet járulékos rendelkezései ugyancsak törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla ezért a Pest Megyei Bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről való rendelkezés a Be. 381.§ (1) és (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2009. évi szeptember hó 15. napján

**Dr. Lassó Gábor s.k.
Róbert s.k.**

a tanács elnöke

Dr. Rédei Géza s.k.

előadó bíró

Dr.

Hildenbrand

bíró

A Pest Megyei Bíróság 21.B.90/2008/27. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.86/2009/11. számú ítéletében foglalt változtatással 2009. szeptember 15. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2009. év június hó 16. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő